

Forfatter: Gjellerup, Karl

Titel: Udrag fra Minna

Citation: Gjellerup, Karl: "Minna", i Gjellerup, Karl: *Minna*, 1889, s. 165. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gjellerup01-shoot-idm139731118220656/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Minna

Min frugtbare Selvplager-Fantasi havde et Øjeblik tilhvisket mig den Mulighed, at mit Brev slet ikke var bleven afleveret, saa at Minnas Nærværelse var uden Betydning og Alt endnu vilde opløse sig i Skuffelse. Men Fru Hertz's Ytring, at Minna havde paastaet, jeg kom sikkert, beroligede mig. Nu kom hun selv op ad Trappen. Hun bar den samme lette, chamoisfarvede Kjole, som hun havde haft paa, da vi vare sammen i Stenbruddet. Idet hun gav mig et usædvanlig langt og fast Haandtryk — hun havde en ejendommelig inderlig Maade at give En Haanden paa — smilede hun, men kun med Øjnene, og saå mig helt ind i Sjælen med et Blik, der var ligesaa forskelligt fra alle tidligere, som „du“ er fra „De“. Alt Blodet strømmede mig til Hovedet; da hun slap min Haand, dirrede den, og ogsaa mine Knæ rystede. Først nu, da hun gav mig Vished, og jeg følte mig ganske rolig og lykkelig, kunde jeg fysisk mærke, hvor stærkt Spændingen og Angsten havde taget paa mig.

Minna havde følt det og kunde ikke lade være med at smile ganske hemmelighedsfuldt og med en lidt smigret Mine, medens hun skænkede Hr. Hertz et Glas af det kolde Kildevand, som han altid satte megen Pris paa at faa til sin Kaffe — det